

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

มีเหมือนไม่มีเรียกว่าธรรมแท้

(จำนวนผู้เข้าร่วมลงลายมือชื่อเพื่อฟ้องคดีอาญานายวิษณุ เครืองาม ในฐานะความผิดดูหมิ่น หมิ่นประมาทพระมหากษัตริย์ ณ ห้องอุตรดุขฎี โรงแรมเจริญไฮเต็ล เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ รวม ๔๕ จังหวัด แบ่งตามภาค ภาคกลาง ๑๒๗ ราย ภาคตะวันออก ๑ ราย ภาคเหนือ ๖๗ ราย ภาคใต้ ๓ ราย ภาคอีสาน ๓,๓๘๓ ราย รวมยอดทั้งหมดตอนนี้ ๓,๕๗๐ ราย)

เราฟังไปอย่างนั้นแหละ ทางไหนๆ ฟัง การฟังของเราไม่ได้เหมือนใครเราพูดจริงๆ ฟังเป็นธรรมล้วนๆ ไม่ได้ว่านั่นฝ่ายนั้น นี่ฝ่ายนี้ ฝ่ายนั้นชนะฝ่ายนี้แพ้ เราไม่มีประเทศไทยของเราทั้งประเทศเป็นอวัยวะเดียวกัน ส่วนไหนวิกลวิการ ส่วนไหนเป็นเนื้อร้ายที่ควรจะต้องปฏิบัติจัดการกันยังงี้ก็จัดการไปตามเรื่อง ในอวัยวะของคนๆ นั้น ประเทศไทยเราเป็นอวัยวะอันใหญ่หลวง ย่อมมีโรคมักภัยแทรกตรงนั้นตรงนี้ แล้วแก้ไขดัดแปลง มีหยูกมียาช่วยแก้ไขดัดแปลง หากเหลือกำลัง โรคประเภทนี้เป็นโรคร้าย เช่นเป็นขั้นที่นิ้วมือของเราจะเป็นนิ้วใดก็ตาม เป็นเนื้อร้าย รักษาอย่างไรก็ไม่หาย นอกจากมันจะลุกลามเข้าไปสู่ส่วนใหญ่คือร่างกาย ให้เป็นอันตรายถึงกับตายได้

แล้วจะจัดการยังงี้ เขาก็ตัดออก อวัยวะส่วนเล็กน้อยนั้น แต่พิษของมันใหญ่หลวงมาก ถึงขนาดที่จะทำลายร่างกายให้ตายได้ ชีวิตของคนทั้งคนตายเพราะโรคเนื้อร้ายที่ติดอยู่ในนิ้วมือ ต้องตัดนิ้วมือออก นี่เขาควรจะจัดการยังงี้ๆ ต่ออวัยวะของชาติไทยเอง เขาก็ต้องพิจารณากันอย่างนั้น นี่ละเรื่องความเป็นธรรม คุณวิษณุก็เป็นคนไทย เป็นอวัยวะของชาติไทยเรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นมหาบิดาหรือทำมหาพรหมของชาติไทยเรา เมื่อผู้น้อยไปอาจเอื้อมทำอย่างนั้นมันไม่เหมาะสม ที่ควรจะต้องพิจารณากันยังงี้เขาก็พิจารณาตามเรื่อง ดังที่เขาทำอยู่เดี๋ยวนี้ เรียกว่าเขาแก้ไขดัดแปลงอวัยวะส่วนที่มันเสีย จะแก้ไขยังงี้ๆ ถึงจะไม่ลุกลามไปหาส่วนใหญ่ ให้ฉิบหายหรือลุ่มจมไปตามๆ กันเสียทั้งหมด คนทั้งชาติก็ต้องพิจารณากันอย่างนั้น

ที่เขาทำนี้เขาก็ทำเป็นธรรมเหมือนกัน เราเทียบเรื่องอวัยวะ สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรกับโลกเราพูดจริงๆ เราอยู่จุดศูนย์กลาง ไม่มีเอียงไปโน้นเอียงไปนี่ ใครผิดบอกว่าผิด ใครถูกบอกว่าถูก ไปอย่างนั้น ความหวังแพ้หวังชนะไม่มี มีแต่ความเมตตาอยากจะให้ โรคอยู่ในที่ใดก็ควรจะต้องแก้ไขดัดแปลงเพื่อให้หายโรคเท่านั้นเอง เมื่อไม่หายมันสุดวิสัย ก็เป็นเรื่องของชาตินั้นแหละที่จะพิจารณากันเอง ก็มีเท่านั้น สำหรับเราเองไม่มี ในโลกอันนี้ไม่มีเลย เราพูดอย่างชัดเจน มันจำอยู่ภายในมีแต่ความเมตตาล้วนๆ

ความที่จะอิจฉาบังเบียดแม่เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี มีแต่ความเมตตาซึ่งเป็นหลัก
 ธรรมชาติ อยู่กับธรรมชาติที่บริสุทธิ์นั้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นอะไรขึ้นมาแปดเปื้อนไม่ได้
 มันปิดของมันเอง ๆ

ที่จะคิดความชั่วอะไรเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดนี้ เหมือนกับว่ามลทินที่เป็นพิษภัย
 ต่อธรรมชาตินั้น มันจะปิดของมันเอง ๆ เพราะฉะนั้นคำว่าอิจฉาพยาบาทหรือหวังแพ้
 หวังชนะจึงไม่มีในธรรมทั้งหลาย เรานำมาปฏิบัติก็ไม่มีในเรา กิริยาอาการที่แสดงออกนี้
 เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมนี้เท่านั้น ที่จะให้เป็นความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดด้วยเจตนาที่
 เป็นแบบโลกเราไม่มีเราพูดจริง ๆ ไม่มีเลย

บางคนเขาจะว่าเราเป็นหัวหน้าเป็นแม่ทัพไปรบอย่างนั้นอย่างนี้แบบโลก ๆ เรา
 ไม่ได้เป็น อย่างนั้นไม่มีสำหรับเรา มีแต่ความเมตตาสงสารล้วน ๆ ผิดบอกว่าผิด ถูก
 บอกว่าถูก อย่างวิษณุนี้อย่าว่าแต่หมื่นประมาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เขาฟ้อง
 นี้เลย เรื่องอื่น ๆ ที่มีมากกว่านี้เราก็เคยว่าให้วิษณุเหมือนกัน ว่ามาก่อนแล้ว มันผิดเราก็
 บอกว่าผิด เรว่ามาก่อนแล้วอันนี้ ที่ฟ้องมาฟ้องทีหลัง สำหรับเรากับวิษณุนี้ก็เดือนกัน
 มาแล้วด้วยความเป็นธรรม เขาจะฟังหรือไม่ฟังเป็นเรื่องของเขา แต่คำเตือนของเรา
 แน่นอนว่าไม่ผิด เพราะเตือนด้วยความเป็นธรรม

เรื่องเขาฟ้องร้องกันอะไรนี้ ก็เป็นเรื่องของคนทั้งชาติที่จะพิจารณาใน
 อวัยวะของตน ส่วนไหนบกพร่อง ส่วนไหนจะเป็นภัย เขาก็ต้องพิจารณาตามเรื่องของ
 เขาอย่างนั้น จะว่าเขาผิดก็ไม่ผิด นอกจากเนื้อร้ายที่จะควรแก้ไขยังงั้น ให้เป็นหน้าที่
 ของผู้นั้นไปแก้ไขตนเอง ถ้าแก้ไขไม่ได้แล้วก็ไปไปตามเหตุการณ์ที่ว่ามานี้แหละ เป็น
 อย่างอื่นไปไม่ได้

ที่เราปรากฏอยู่ทุกแห่งทุกหนเกี่ยวกับเรื่อง ทางบ้านเมืองเราก็มี ทางศาสนาเรา
 ก็มี เพราะเรารักเราสงวนทั้งสองประเภท คือทางโลกทางสงสารทางชาติบ้านเมือง ก็
 เป็นบ้านเมืองของคนไทยเรา ศาสนาเราก็เป็นชาวพุทธกันเกือบทั้งประเทศ รวมแล้วก็
 เป็นอวัยวะของชาติไทยเราอันเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็อยู่ในท่ามกลางแห่งชาติ
 ไทยของเรา ที่ควรจะแนะนำตักเตือนสั่งสอนอย่างไร ในฐานะผู้นำธรรมมาสอนโลก เรา
 จึงแนะนำตักเตือนสั่งสอน ใครจะว่าเราไปเล่นการบ้านการเมือง การบ้านการเมืองอะไร
 เราไม่มีการบ้านการเมือง เห็นตรงไหนสกปรกโสภณก็เอาน้ำคือธรรมที่สะอาดชะล้างลง
 ไป ๆ สั่งสอนลงไปเท่านั้น เพื่อจะให้สิ่งเหล่านั้นสะอาดสะอาดอันดี ไม่ใช่จะเพิ่มเติมให้สิ่ง
 นั้นสกปรกเลวร้าย ทำลายชาติบ้านเมืองของตนให้ฉิบหายไป เราไม่มีอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดได้เลยว่า กิริยาที่แสดงออกของเราไม่เป็นภัยต่อผู้ใด
 แม้กับเราก็ไม่มี เป็นธรรมล้วน ๆ ออกแสดงต่อโลก นี้เรียกว่าธรรมสอนโลก

เพราะฉะนั้นจึงสอนได้ทุกแง่ทุกมุม ไม่ว่าจะทางชาติบ้านเมือง ไม่ว่าจะทางศาสนา เป็นเรื่องทีโลกอยู่ร่วมกันมีความรับผิดชอบด้วยกัน ก็ต้องแก้ไขดัดแปลงแนะนำสั่งสอนไปตามจารีตประเพณีของคนไทยเราซึ่งนับถือพุทธศาสนา ซึ่งเป็นธรรมอันเอกแล้ว นำมาสอนโลก ธรรมจึงไม่เป็นภัยต่อผู้ใด นอกจากผู้นั้นจะเห็นว่าเป็นข้าศึกศัตรูต่อตน แล้วก็ต่อสู้กันด้วยท่าต่างๆ มันก็กลายเป็นหมาอมขี้เห่าว้อกๆ แวกๆ ไปเสีย ทำให้สกปรกทั้งประเทศ ถ้าฟังเสียงอรรถเสียงธรรมแล้วก็จะไม่มีอะไรเกิดขึ้น

เพราะธรรมไม่บอกไม่สอนว่าให้ทำความสกปรกยิ่งกว่านั้นขึ้นไป จนขนาดเผาหมดทั้งชาติบ้านเมือง ธรรมไม่มี มีแต่บำรุงรักษาสัมครสมาน ที่จะยุแห่ยกอ่อกวนให้เป็นการทำลายแตกร้างกันถึงความฉิบหายล่มจมแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อย่างนี้ไม่มีในธรรม เราจึงไม่เคยมาสอนโลกแบบนี้ เราสอนตรงไหนก็คือว่าตรงนั้นบกพร่องให้แก้ไขดัดแปลงอย่างนี้ต่างหาก เพราะฉะนั้นจึงว่าธรรมสอนโลก ใครจะมาว่าเราเล่นการบ้านการเมืองจึงผิดทั้งเพ ธรรมไม่ได้เป็นการบ้านการเมือง เป็นธรรมสอนโลก สอนได้หมดทุกแห่งทุกหน

พระพุทธเจ้าหรือสาวกทั้งหลายท่านผู้ทรงศีลทรงธรรม มีความรู้ความฉลาดสามารถในแง่ไหน ท่านก็สอนเต็มภูมิของท่าน องค์ศาสดาก็สอนเต็มภูมิของศาสดา ดังที่ว่าสอนทั้งเทวบุตรเทวดาในพุทธภิกขุก็มีข้อที่ ๓ อหุตฺตเต เทวปญฺหาคํ หกทุมฺทรงสั่งสอนทวยเทพเทวดาทั้งหลายตั้งแต่ท้าวมหาพรหมลงมา นี่เป็นพุทธบริษัทประเภทหนึ่ง สายญฺเห ธมฺมเทศนํ บ่าย ๓ โมง ๔ โมงทรงประทานพระโอวาทแก่บรรดาประชาชนทั้งหลายนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา พอตกค้ำมาก็ประทานพระโอวาท นี้ก็ ปโทเส ภิกขุ โอวาทํ พอค้ำเข้ามา ก็สอนบรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ เป็นข้อที่สอง

ข้อที่ ๓ อหุตฺตเต เทวปญฺหาคํ สั่งสอนทวยเทพเทวดาทั้งหลาย ข้อที่ ๔ ภพเพทพฺพา วิโลกานํ ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ผู้ใดที่เข้ามาข้องตาข่ายในพระญาณของพระองค์ ที่ควรจะได้รับผลประโยชน์มากน้อยเพียงไร พระองค์จะทรงพิจารณาตามนั้น แล้วปฏิบัติตามนั้นในฐานะที่ควรจะปฏิบัติได้อย่างไรต่อสัตว์โลกทั้งหลายรายนั้นๆ ปุพฺพญฺเห ปิณฺฑปาทญฺจ ตอนเช้าก็เสด็จออกบิณฑบาต ล้วนแล้วแต่ทำประโยชน์ให้โลกทั้งนั้น พระองค์ไม่เคยทำความเสียหาย

ธรรมเหล่านี้สอนได้ครอบโลกธาตุแล้ว อหุตฺตเต เทวปญฺหาคํ พวกทวยเทพเปรตผีทั้งหลายอยู่ในพระโอวาทข้อนี้ที่จะแนะนำสั่งสอน นี่ละธรรมสอนโลกสอนได้หมดทุกแห่งทุกหน เรานำธรรมนี้มาสอนโลก เฉพาะอย่างยิ่งคือเมืองไทยเรา ทำไมจะสอนกันไม่ได้ ถ้าไม่เลยเถิดเลยเขตเลยแดน เขาเรียกห้องไอชียูไปเสีย ไม่ยอมรับเสียงอรรถเสียงธรรมเลย เห็นเสียงอรรถเสียงธรรมเป็นข้าศึกศัตรูแล้วก็ต่อสู้กันแบบหมากัด

กัน ธรรมไม่ใช่หมาจะไปกัดกับใครไม่ได้ ธรรมต้องเป็นธรรม คนผู้ชั่วช้าลามกต่อสู้กับธรรมต่อสู้กับธรรมก็เป็นหมากัดธรรมไปเท่านั้นเอง นอกจากนั้นก็ไปโฆษณาความสกปรกของตนออกให้ประชาชนได้ทราบ กลายเป็นความสกปรกไปตามๆ กันหมดระหว่างโลกกับธรรมเลยไปบรรธรรม ที่นี้ตัวเองก็เป็นฝ่ายฉิบหายเป็นฝ่ายเสียหาย ควรจะพิจารณาอย่างนี้สัตว์โลก

เพราะธรรมนี้ไม่มีอะไรคัดค้านต้านทานแล้ว เลิศครอบโลกธาตุแล้ว เรานำธรรมมาสอนโลก เราแน่ใจว่าสอนไม่ผิด พุดยันเข้ามาในหัวใจเรานี้หมดแล้วเรื่องความผิดความผิดใดๆ ก็ตามในแดนสมมุตินี้จะไม่มีความผิดเลย กิริยาอาการที่ทำอยู่ทุกวันๆ นี้ เรากับธาตุชั้นนี้ก็สมมุติอันหนึ่ง โลกก็เป็นสมมุติทั้งหมด เมื่อกิริยาแสดงออกอะไรสมควรต่อสมมุติที่ปฏิบัติต่อกันดังที่เห็นอยู่นี้ สำหรับธรรมชาตินั้นไม่เข้ามาเกี่ยวข้องได้เลย เรียกว่าวิมุตติ พ้นไปหมดแล้ว เราก็นำวิมุตติมากระจายออกเป็นสมมุติสอนโลกเท่านั้นเอง

ตั้งพระพุทธเจ้าสอนโลก ก็กึ่งก้านสาขาของวิมุตติธรรมของพระองค์นั่นเอง กึ่งก้านสาขาเหล่านี้เป็นธรรมที่ถูกต้องตั้งมาทั้งนั้นมาสอนโลก จึงไม่ผิดไปที่ไหน เราสอนโลกเราแน่ใจว่าไม่ผิด ที่จะทำโลกให้ฉิบหายเพราะธรรมนี้ไม่เคยมี นอกจากผู้ฟังไม่ยอมฟัง แล้วถือธรรมนี้เป็นข้าศึก อันนี้ก็ช่วยไม่ได้แบบนี้ละ เพราะโลกมีอยู่ ท่านบอกไว้ว่า อุกมฤตัญญู ผู้ที่เบาบางที่สุด วิปจิตัญญู เบาบางรองกันลงมา เนยยะ ผู้ควรแนะนำสั่งสอนได้ อย่างสมัยปัจจุบันพวกเรานี้เป็นพวกที่พอจะจุดจะลากไปได้ ลากตั้งกันไปได้ ไม่มากก็ได้

ปทปรมะนั้นเหมือนคนไข้ที่เข้าห้องไอซียู ไม่สนใจกับหมอกับยาอะไรเลย รอแต่ลมหายใจเท่านั้น นี่ช่วยไม่ได้ พระพุทธเจ้าท่านก็บอกว่า ปทปรมะ นี้ประเภทไอซียูหมดความหมายทุกอย่าง พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ธรรมทั้งหลายที่รวมมาแล้ว ในพระรัตนตรัยนี้ไม่มีความหมาย เพราะเหตุไร เพราะคนนั้นหมดความหมายแล้ว จะไปสอนคนตายได้ยังไง นี่ก็เหมือนกันธรรม ธรรมจะสอนแต่คนที่พอรู้จักเพียงสภาวะดีชั่วต่างๆ พอจะแก้ไขตัดแปลงตนได้ท่านก็สอนไป ถ้าผู้ที่ไม่ยอมรับอะไรเลยมันก็ช่วยไม่ได้ ประเภทไอซียู นี่ก็เป็นอย่างนั้น

ธรรมที่สอนโลก พระพุทธเจ้าสอนไม่มีผิดพลาดเลย เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ เราก็นำธรรมเหล่านั้นมาสอน แล้วบรรจุเข้าที่ใจของเราหาที่ต้องติไม่ได้แล้วใจดวงนี้ สอนออกจึงสอนทุกแห่งทุกมุมในทางที่ถูกที่ดี ที่ผิดที่พลาดมันจะเตือนภายในใจทันที จะสอนอะไรว่าอะไรถ้าจะผิดพลาดประการใด ธรรมจะเตือน

ภายในจิตใจทันทีแล้วปิด ปิดออกๆ จะเอาตั้งแต่ธรรมชาติที่ถูกต้องดึงนำมาเป็นประโยชน์แก่โลกเท่านั้น เราสอนโลกเราก็สอนด้วยวิธีนี้

ตั้งแต่เริ่มแรกที่ประกาศให้เห็นกันอย่างโจ่งแจ้งก็คือ เรานำพี่น้องทั้งหลายมาเป็นเวลา ๖-๗ ปีเข้ามานี้แล้ว ก็นำมาตลอดอย่างเปิดเผย วัตถุประสงค์ของข้าพเจ้าของพี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคนี้อธิปไตยส่วน เราจะหาผู้ใดที่มาเป็นคู่แข่งในความบริสุทธิ์ที่ได้รับสมบัติจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่รักชาติ รักสมบัติของตน นำมาบริจาคให้เราเป็นผู้รับผิดชอบ เราก็นำสมบัติเหล่านั้นมาปฏิบัติด้วยความพอกพอกใจ ด้วยความเมตตาของเรา ด้วยความบริสุทธิ์ใจตลอดมา สมบัติเหล่านี้เราจึงไม่เคยได้ตำหนิตัวเองว่ามีหมองตรงไหน ที่นำสมบัติพี่น้องทั้งหลายมาทำหน้าที่แทนท่านทั้งหลายนั่นเอง ทำแทนด้วยความถูกต้องแม่นยำ

ประเภทไหนควรจะเข้าตรงไหนๆ เรานำเข้าๆ เช่นอย่างทองคำนี้นำเข้าร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีอะไรที่จะตกไปไหนแม้เม็ดหินเม็ดทราย เข้าสุดขีดเลย และดอลลาร์ก็เข้าในจำนวนที่ควรเข้าได้ ๑๐ ล้าน ๘ แสนกว่าดอลลาร์ เราก็เข้า ที่นี้ออกจากนั้นเราว่าดอลลาร์นี้จะไม่แน่นอน เพราะเงินไทยเราหลังจากการเทศนาว่าการมาแล้ว สมบัติเงินทองได้มากน้อยเพียงไรก็นำมาช่วยชาติ ที่นี้เมื่อหยุดการแนะนำสั่งสอนนั้นแล้ว เงินทองของเหล่านี้ที่จะนำมาช่วยชาติก็ขาดแคลนไป จึงต้องนำเอาเงินดอลลาร์นี้มาแปรเป็นเงินไทยนำออกช่วยพี่น้องทั้งหลายตลอดมานี้ เราก็พูดอย่างนั้นและปฏิบัติอย่างนั้นตลอดมาไม่คลาดเคลื่อน

สำหรับเงินไทยนี้ช่วยอยู่ตลอดแล้ว นี้บริสุทธิ์ถึงขนาดนั้นนะ ได้มาจากที่ไหนๆ อย่างวัดป่าบ้านตาดเห็นเขาเขียนไว้ เงินทองของวัดป่าบ้านตาดเพื่อโลก เรายอมรับทันที เราไม่ได้เพื่อเรา นั่นละเราทำกับพี่น้องทั้งหลายบริสุทธิ์ถึงขนาดนั้น วัตถุประสงค์ไม่มีที่ติดอยู่ในใจของเรา เพราะใจนี้บริสุทธิ์ อะไรผ่านเข้ามาเป็นความสกปรกนี้จะปิดทันทีๆ โดยไม่มีใครบอกก็ตาม เป็นหลักธรรมชาติเอง ที่นี้สิ่งใดที่จะเป็นภัยต่อพี่น้องทั้งหลายจะออกไม่ได้เลย เราจึงทำด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่มีหมองตลอดมา การแนะนำสั่งสอนก็ไปพร้อมๆ กันกับการนำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติบ้านเมือง

ธรรมนี้ก็ออกกระจาย เวลานี้กว้างขวางขนาดไหน ก็ธรรมหลวงตาบัวที่ว้อกๆ อยู่เวลานี้ออกไปสอนโลก ออกทางวิทยุก็ภาคเดียวนี้ไปหมดแล้วนะ วิทยุที่ออกเป็นธรรมสอนโลก ธรรมที่เราสอนโลก โลกทั้งหลายได้เกิดความสนใจนี้ ก็มาจากน้ำหนักร่างใจของเรา สอนโลกด้วยความเมตตาล้วนๆ ใจที่นำมาสอนโลกเป็นใจที่บริสุทธิ์ที่สุด ส่วน จึงมีน้ำหนักร่างมีชาติตลอดไปสำหรับใจของเราเอง เรานำออกไปสอนโลกไม่ปรากฏว่าจิตซัดในใจของตัวเอง มีแต่ดูดีเต็มเข้าไปด้วยความเมตตาๆ เพราะฉะนั้นผู้ฟัง

ทั้งหลายจึงไม่จัดไม่ขีดพูดชัด ๆ. พูดให้ฟังชัดเจนอย่างนี้ละ เราสอนด้วยความเมตตา ล้วน ๆ และเอาของจริงมาสอนด้วย เราไม่เคยลูบ ๆ คลำ ๆ มาสอน

เพราะจิตนี้เป็นจิตที่แน่นอนตายตัวแล้วร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีอะไรจะผิดพลาด การสอนออกไปเป็นกึ่งก้านของความบริสุทธิ์ นี่ก็เป็นความถูกต้องตั้งงามไปตาม ๆ กันหมด นี่ละเราสอนโลก เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เป็นภัยต่อโลก อย่างที่โลกเขาว่าจะเป็ นแนวทางนั้นเป็นแนวทางนี้แบบโลกเขาถือกันนั้นเราไม่มี ครอบไปหมด โลกธาตุนี้ อย่าวว่าแต่เมืองไทยเราเลย เทวดาอินทร์พรหมใครรู้เมื่อไร ติดต่อกับเทวดา อินทร์พรหม อย่างที่หาประโยชน์ให้โลกเวลานี้เปิดเสียบ้างวันนี้ เราหาประโยชน์ให้โลก อย่างนี้ ทำอยู่ในท่ามกลางแห่งขวากแห่งหนาม ทั้งจะกัดจะเห่าวอก ๆ แวก ๆ ตำหนิติ เตียนทุกแบบทุกฉบับ นี่เราอยู่ในท่ามกลางสิ่งสกปรกเหล่านี้ เราก็ทำด้วยความเมตตา ของเราสุดส่วน

มนุษย์ทั้งหลายมันกัดกัน พวกเทพเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมอนุโมทนาการ กระทำของเรานี้สิ้นฟ้าสิ้นแผ่นดิน เปิดเสียบ้างวันนี้ มนุษย์ไม่ชมเชย เทวบุตรเทวดา ชมเชย เพราะเป็นความดีงามอยู่แล้วหาที่ต้องติไม่ได้ เราพูดให้ชัดเจนเสียวันนี้ มันรู้ จริง ๆ จะให้ว่าไง ใครว่าเทวบุตรเทวดาไม่มี อย่างพ่อแม่ครูจารย์มั่นที่นำมาพูดก็พูด เป็นเรื่องของท่าน เราไม่อาจเอื้อมเราไม่สวมรอย แต่อุปนิสัยปัจจัยของพระสาวกแต่ละ องค์ ๆ มีอยู่ด้วยกันทั้งนั้นแหละ จะปฏิเสธไม่ได้ นั่นเป็นหลักธรรมชาติที่ประจักษ์นิสัย ของท่าน เรามีนิสัยวาสนามากน้อยเพียงไร ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราก็ช่วยเต็มเม็ดเต็ม หน่วย

อย่างที่ว่าอยู่ในท่ามกลางขวากหนามความดิฉินนินทาของโลก เทวบุตรเทวดาไม่ มีที่จะมาดิฉินนินทา มีแต่อนุโมทนาสาธุการ ขอให้บำเพ็ญไป เป็นอย่างนั้นนะ นี่เราเปิด เสียบ้างวันนี้ มนุษย์ยุ่งกัน ตำหนิติเตียนกันทุกแบบทุกฉบับที่เราทำความดี เทวดา ทั้งหลายชมเชยอนุโมทนาสาธุการทั่วแดนโลกธาตุ นั่นฟังซินะ เราจึงไม่ฟังเสียงใครยิ่ง กว่าเสียงธรรม แล้วท่านเหล่านี้ก็มาอนุโมทนาธรรมไม่ขัดข้อง ไม่คัดค้านต้านทาน ให้ ท่านทั้งหลายพิจารณา เราทำเต็มกำลังของเราจนกว่าจะถึงลมหายใจไป สำหรับเราเอง เราไม่เอาอะไร หมดทุกอย่างที่เราจะเอา พอ คำว่าพอนี้พออย่างเลิศเลอ ไม่ใช่พออย่าง ที่เรารับประทานตอนเช้าอิ่มแล้วพอ พอตอนบ่ายหิวขึ้นอีกอย่างนี้ไม่มี เป็นอนันตกาล อนันตกาลท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง เที่ยงอยู่ในหัวใจที่พอตัวแล้วด้วยความเลิศเลอนั้น แล ให้ท่านทั้งหลายจำ

เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วสอนโลก ใครจะเอาไม่เอาก็แล้วแต่ เพราะธรรม นี้ไม่บีบบังคับผู้ใด ใครจะเอาก็เอาจึงเรียกว่าธรรมสอนโลก สอนไปได้ทุกแห่งทุกมุม ไม่

ว่าช่องโหนมุดสอนได้ทั้งนั้น เราก็สอนอย่างนั้นเหมือนกัน ท่านผู้ตั้งใจปฏิบัติตาม อรรถตามธรรมก็ให้ปฏิบัติตามธรรมนี้แล้วจะเจริญรุ่งเรือง แต่ท่านผู้ใดที่เป็นข้าศึกต่อ ธรรมคิดค้านต้านทานตลอดเวลา ผู้นั้นก็จะสร้างกรรมอันนั้นต่อตนเอง กรรมอันนั้น เป็นกรรมชั่วช้าลามก ความชั่วช้าลามกจะเป็นเพชรเป็นพลอยมาจากไหน มันก็เป็น ข้าศึกต่อผู้สั่งสมผู้ทำขึ้นมาแล้ว ผู้ที่ยินดีในความดีทั้งหลาย ผู้นี้ก็เป็นการส่งเสริม ตัวเองในทางที่ถูกที่ดี ผลนี้จะเป็นกับผู้นั้นเท่านั้น ๆ เอง นี่เราสอนธรรม ให้ท่านทั้งหลายจำเอานะ สอนโลกสอนอย่างนี้ละ เราไม่หวังอะไร

อย่ามาคิดนะว่าหลวงตาบ๊วเป็นหัวหน้าอันนั้นเป็นหัวหน้าอันนี้ เป็นอย่างที่เขา เห็นนั้นนะเป็นแบบโลก หัวหน้านั้นเพื่อความแพ้วความชนะ เราไม่มีสิ่งเหล่านี้ ประเทศ ไทยทั้งประเทศเราถือเป็น สัพพะ สุตตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายเหมือนกันหมด คือเป็น เพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น จึงต้องเห็นใจกันแนะนำสั่งสอน สงเคราะห์สงทา ควรจะได้เงาใจมุดมุดช่วยกันไป นี่ละธรรมไม่มีขอบมีเขต กระจายไป ได้หมดขึ้นชื่อว่าธรรม ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจตามนี้ที่หลวงตาเทศน์เทศน์ไม่ผิดที่ว่านี้

เรานำโลกมานี้เต็มกำลังความสามารถ นำมาด้วยความภาคภูมิใจด้วยความไม่ ผิด แล้วด้วยความบริสุทธิ์ใจ นำมาด้วยสัตว์ทั้งหลายผู้ที่มาอาศัยได้รับผลประโยชน์ ตามกำลังแห่งสมบัติที่สงเคราะห์นั้นเรื่อยมา จึงเรียกว่าไม่ผิดด้วยกันทั้งนั้น พวกกันจำ การที่จะได้นำธรรมมาสอนโลกนี้เราก็ปฏิบัติมาแบบไม่ผิด ถ้าผิดจะรู้ธรรมประเภทนี้ ไม่ได้ มีแต่ความถูกต้องตั้งถามไม่ว่าหนักว่าเบา เราฟาดกิเลสที่เป็นตัวข้าศึกอยู่ภายใน หัวใจเรานี่เอาถึงขั้นจะสลบไสล เอ้า ถึงขั้นที่จะสละชีวิตตายเลยเราก็ยอมมาแล้ว แต่ไม่ เคยตาย สุดท้ายกิเลสตาย ถึงขนาดนั้นละจึงได้ธรรมมาสอนโลก

ธรรมที่สอนพี่น้องทั้งหลายท่านทั้งหลายพิจารณาซิ ตั้งแต่วันออกมาเกี่ยวข้องกับ เป็นเวลา ๕๖ ปีนี้แล้วนะ ๕๖ ปีที่ได้ครองธรรมประเภทนี้มา ปีพ่อแม่ครูจารย์มั่น มรณภาพนั้นละ พอที่ท่านผ่านไปแล้วเราก็ได้สมบัติมาจากพ่อแม่ครูจารย์มั่นนั้นละ ปฏิปทาการแนะนำสั่งสอน ยึดตามนั้นปฏิบัติตามนั้นถูกต้องเรื่อยมา ๆ หนักก็ถูก เบาก็ ถูก ประโยคพยายามไม่ผิด ก้าวมาจนมาถึงขั้นที่ว่าพอแล้วด้วยความเลิศเลอภายใน หัวใจ จึงได้นำธรรมนี้มาสั่งสอนสัตว์โลก

แล้วโลกไหนที่ควรจะได้รับได้หรือไม่ได้ ธรรมพระพุทธเจ้าจะอาภัพขนาดนั้นเชียว เหรอ ถ้าไม่ใช่มนุษย์ของเรานี้จะอาภัพจนกระทั่งถึงว่าใช้ไม่ได้เลย เข้าห้อง ไอ.ซี.ยู ไม่มี ประโยชน์อะไรเลย ถึงขนาดนั้นเชียวเหรอ ถ้าไม่ถึงขนาดนั้นควรที่จะเป็นพุทธบริษัทถูก คิษย์ตถาคตอยู่แล้ว ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ปฏิบัติตามอรรถตามธรรม จะค่อย เจริญรุ่งเรืองไปโดยลำดับ ถ้าจะเอาแต่เรื่องกิเลสตัณหา มันจะพืดลงนรกอเวจี ทั้ง ๆ ที่

ตัวเองสำคัญว่านรกอเวจีไม่มี ปิดไว้หมด แต่บาปปิดไม่ได้นะ มันจะอยู่ที่ไหนคน ๆ นี้จะ
ควรจะลงนรกหลุมไหน ๆ บาปกรรมจะไสลงไปเอง ไม่มีใครเป็นใหญ่ที่จะไปแยกแยะ
ตนคนนั้นควรจะตกนรก แยกออกไปขึ้นสวรรค์อย่างนี้ไม่มี เพราะธรรมตรงไปตรงมา

ไม่เหมือนอย่างที่เขาตั้งกฎหมาย กฎหมอย กฎหมา กฎหมัด กัน ตั้งข้อนั้นข้อนี้
ตั้งเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง แต่ทำความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้อื่นไม่คำนึง อย่างนี้ไม่มี
ในธรรม พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ไม่มีองค์ใดปฏิเสธ ว่าบาปไม่มีบุญไม่มี ไม่มีปฏิเสธ
นรกสวรรค์ไม่มีไม่มีเลย ยอมรับด้วยกันหมด เพราะทรงรู้แจ้งเห็นจริงตามสิ่งที่มีอยู่
ทั้งหลาย ไม่มีควมลึกลับ คือมีอยู่ตามหลักธรรมชาติของตน ทรงทราบหมดเหมือนกัน
ทุกพระองค์ ไม่ค้ำกัน ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใดมาค้ำกัน ผู้นี้มาบอกนรกมี องค์นี้มา
ตรัสรู้มาลบล้างบอกไม่มี พระพุทธเจ้าองค์นั้นตรัสรู้ผิดอย่างนี้ไม่เคยมี แบบเดียวกัน
หมด ๆ

นี่ละเมื่อนำมาสอนโลกแล้วโลกจะลบล้างขนาดไหนก็ลบล้างเถอะนะ ลบล้างกฎ
แห่งกรรมกฎแห่งหลักธรรมชาติลบล้างไม่ได้ ต้องจงใจได้คนที่ทำชั่วว่าไม่เป็นบาป
ขนาดไหน ว่าตั้งแต่เวลามีลมหายใจพอดตายแล้วก็จมนิ่งเลย จมนิ่งเลยทั้งนั้น ถ้าผู้ทำ
ความดีก็เหมือนกันไม่มีใครเบิกทาง ไม่มีใครชักจูงไม่มีใครนำไป ทางไปสวรรค์ชั้นนี้ให้
ไปเส้นนี้ละ ไปสวรรค์ชั้นนั้นไปเส้นนั้นไปสวรรค์เส้นนั้นไม่มี จนกระทั่งถึงพรหมโลกมีผู้
จูงตามทางนำทางไปไม่มี จนกระทั่งถึงพระนิพพาน บุญของตัวเองกรรมของตัวเองที่ดี
งามเป็นชั้น ๆ พาดนไปเอง ทางบาปก็เหมือนกันไม่มีใครไปชักจูงลากเข็นให้ไป กรรม
ตัวเองลากเข็นตัวเองให้ไป ให้จำเอานะ คำนี้เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ
พระองค์ ถ้าเรายังพอจะเป็นมนุษย์อยู่ให้เชื่อพระพุทธเจ้า ถ้าไม่ยอมเชื่อพระพุทธเจ้าจะ
จมนิ่ง ๆ ที่มีลมหายใจอยู่นี้ละ จำเอานะ เอาละพอเหนื่อยแล้ว

ธรรมลีเก่งอยู่นะธรรมลีนะ ไม่ใช่ของเล่นนะธรรมลี ธรรมลีนี้เศรษฐีธรรมเห็น
ไหมเงียบ ๆ ใครรู้เมื่อไรถ้าเราไม่ประกาศออกก็ไม่รู้ หรือประกาศออกแล้วไม่เชื่อก็หมด
ความหมายจมไปอีกคนนั้นก็ดี เราพูดตามหลักความจริง ธรรมลีนี้บัววันถวายเพลิง
หลวงปู่มั่น วันนั้นพระบวชกันมากทีเดียว และธรรมลีนี้องค์หนึ่งบวช พอบวชแล้ว
ติดตามเราไปเลยเกาะเหนียวยิ่งกว่าปลิง ปลิงเกาะเป็นยังงี้ ยิ่งเหนียวกว่านั้นนะธรรมลี
ไปไหนสลัดไม่ออก ๆ เราเข้าป่าเข้าเขาตามจนได้ นี่ละที่ว่าธรรมลี ได้ถวายทองคำ ๑
กิโล ๓ บาท ๕๐ สตางค์เป็นของเล่นเมื่อไร เงินสด ๔,๐๔๐ บาท เช็ค ๑๘๖,๓๐๐ บาท
รวมเป็น ๑๙๐,๓๔๐ เอ้า สาธุ (สาธุ)

ทองคำเป็นกิโลมันของเล่นเมื่อไร เอาไป พอพูดถึงเรื่องธรรมลี ดูเราเคยพูด
แล้วมั้ง ตามเรา สลัดไม่ออกคือธรรมลี นอกนั้นหลบนั้นหลบนี้หลบไปได้ ธรรมลีหลบ

ไม่ได้ หลบนี้ดักนั้นจับได้ เอาจนเกาะติดๆ ทีนี้พอดีไปอยู่บ้านชะโนดคงเราไม่ลืมนะ
 ธรรมลีนี่เกาะเราติดไปเป็นสององค์กับเรา ทำงี้ก็ไม่ยอม สลัดเท่าไรไม่ยอมหลุดนะ
 ปลิงตัวนี้ ปลิงตัวธรรมลีนี่สลัดเท่าไรไม่ออก ทีนี้ไปเราก็ไม่ได้สังเกตไม่ได้สนใจว่า ธรรม
 ลีกลัวผีหรือกลัวอะไรเราไม่สนใจ พอไปก็เข้าไปพักในป่าเป็นดงสงัดดี เราให้ธรรมลีพัก
 อยู่ที่ทางออกที่จะออกจากบ้านไปหาทุ่งนา ให้ธรรมลีพักอยู่ที่นี่ เราเข้าไปพักอยู่ในกลาง
 ป่าช้าเลย คือที่นั่นจะไม่มีใครกวน ไปทำร้านเล็กๆ กลางป่าช้าเลยละ ศพนี้เกลื่อนเรา
 พักอยู่นั้น แถวอย่างนั้นคนไม่ไป ถ้าเป็นผีไม่ไป ธรรมลียก้อยสบายข้างนอก

ธรรมดาธรรมลีกลัวผี ถ้าเรารู้ว่าธรรมลีกลัวผีเราจะจับธรรมลีไปยึดตรงนั้นเรา
 จะออกมาอยู่ข้างนอก พอเพลอเราเปิดหนีเลย นี่เราไปอยู่กลาง ธรรมลีเลยสบาย
 ออกมาไปเล่าให้เพื่อนฟัง อู๊ย บุญช่วยจริง ๆ มาพูดให้หมู่มิตรเพื่อนฟัง บุญช่วยจริง ๆ นะ
 ไปนี้ท่านอาจารย์ท่านไปเข้าอยู่นั้น ได้ผมให้มาอยู่ทางข้างนอกดินทุ่งนาทางนี้ ท่านไปอยู่
 ในกลางป่าช้านั่น โอ๊ย ผมสบายบุญช่วยผม ก็ถูกจริง ๆ จะว่าบุญช่วยหรืออะไรช่วยก็
 แล้วแต่ ถ้าเรารู้ว่าธรรมลีกลัวผี เราจะไล่ธรรมลีเข้าไปอยู่นั้น เราจะออกมาอยู่นี้แล้วเปิด
 หนีกลางคืน นี่ตกลงก็เลยธรรมลีก็เลยได้อยู่บนอกสบาย ไปเล่าให้หมู่มิตรเพื่อนฟัง เราไม่รู้ว่า
 ธรรมลีกลัวผี ถ้ารู้แล้ว โอ๊ย ก็เอากันในวันนั้นเลย ดัดสันดาน

นี่ละเศรษฐกิจธรรม เห็นไหมรู้ธรรมเจียบ ๆ เห็นไหมละ อย่างนั้นละธรรม ธรรมไม่
 ดิดไม่ดั้นไม่ผลึกไม่ตัน ตามแต่เหตุการณ์ที่ควรหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร ธรรมจะเป็น
 เอง ๆ อย่างธรรมลีนี่ใครรู้เมื่อไรว่าธรรมลียี่คือเศรษฐกิจธรรม ท่านก็ทำของท่านเจียบ ๆ
 อย่างนั้นละ นั้น เจียบ ตายใจได้ ธรรมแท้สงบตัว จะแสดงออกในเวลาที่มีเหตุการณ์ที่
 ควรแสดงออกหนักเบาเล็กน้อย นอกนั้นเหมือนไม่มี มีเหมือนไม่มีเรียกว่าธรรมแท้ จะ
 แสดงออกตามเหตุการณ์เท่านั้น นี่ก็ได้ถึง ๑ กิโล ๓ บาท ๕๐ สตางค์

ไหน ๆ มาดูการ์ตูนยังงี้ (อ้อ การ์ตูนนี้สะ การ์ตูนใหม่หรือการ์ตูนเก่า นี่เก่า อัน
 นี้เอาไปประหาร อันนี้วางเฉย โพธิสัตว์) วางเฉย มันเฉยชิมันสะแตกอิมแล้วมันก็เฉย
 เข้าใจ คนกินอิมแล้วมันก็นอนเฉยชิ นี่มันสะแตกอิมแล้วมันก็เฉยชิ เข้าใจหรือเปล่า มัน
 สะแตกจะไปสะแตกใครถ้าสะแตก ไม่สะแตกพวกตบพวกปอดประชาชนจะสะแตกใคร
 แล้วก็นอนเฉยชิ ตดมันออกมาเนี่ย همینคลั่งไปทั่วประเทศ มันสะแตกตบปอดประชาชน
 กินเข้าไปในท้อง พอตตตตออกมาเนี่ย همینคลั่งทั่วประเทศ

นี่ฟังเขาว่า เอาไปประหาร ว่าหลวงตา เขาก็จะขึ้นมาใส่นี้ แล้วก็ (เพชฌฆาตก็จับ
 วิษณุไปเลย วิษณุก็ร้องแล้วก็ชี้มือ) ประหารผมคนเดียวแล้วหมอนั่นละ ชี้มาหาไอ้
 มาหาเพื่อนกันนั่นละ แล้วให้เขียนว่า หมอนั่นรอวันพรุ่งนี้ ถ้าเขียนไว้นี้จะเหมาะดี ให้
 มันขลัง ๆ หน่อยชิ การ์ตูนนี้มันเกี่ยวกับเราด้วย เราก็จะเพิ่มการ์ตูนให้อีก สมมุติว่า เอา

ไปประหาร นี่รูปหลวงตา เหมือนหลวงตานี้ให้เอาไปประหาร ทางนี้ก็บอกว่า ประหาร
ผมคนเดียวแล้วหมอนั้นล่ะ ทางนี้ก็เขียนไว้ข้างล่าง รอวันพูน เราก็อ่า ไม่เอามากไม่งั้น
มันไม่ขลัง หมอนั้นรอวันพูนนี้ดูไม่ค่อยขลัง รอวันพูน วันพูนนี้ไม่ว่า รอวันพูน มันถึง
ตกลงดี ถ้าแก้ได้อย่างนี้ละเหมาะ วันพูน คือวันพูนนี้ มันก็ต้องเป็นการตุนด้วยกันละซิ
อย่างนี้มันไม่เป็นการตุน หมอนั้นรอวันพูนนี้ ดูมันเป็นสำนวน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz